

عنوان مقاله:

بررسی سامانه شبکه های ارتباطی و برنامه ریزی ساختار شهر در بافت فرسوده

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی مهندسی برق، علوم کامپیوتر و فناوری اطلاعات (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

یوسف فرجی

خلاصه مقاله:

امروزه کاربری زمین شهری از جمله عوامل مهم در سیستم شهر است که از طریق شبکه های ارتباطی و جریان های ترافیکی با سیستم حمل و نقل در ارتباط مستقیم و متقابل است. حمل و نقل یکی از مهمترین زیربناهای تشکیل دهنده زندگی شهری است که شکل و چگونگی توسعه اجتماعی و اقتصادی شهر را تعیین میکند. در واقع حمل و نقل و کاربری زمین شهری، یک سیستم را شکل می دهد به گونه ای که تصمیم در یکی بر دیگری اثر می گذارد و مدیریت در یکی می تواند در تحقق اهداف دیگری مؤثر واقع شود. بی شک یکی از مهمترین معضلات بافتهای فرسوده شهری، ناکارآمدی شبکه ارتباطی است. معابر که معرض، درهم تنیده، غیرهندسی و ناهماهنگ با نیازهای دسترسی، افزون بر اینکه آلوده و دسترسی به بافت را برای ساکنان دشوار می سازد، تأمین خدمات و تأسیسات شهری را نیز با دشواری روبه رو میکند. با توجه به نقش انکارناپذیر شبکه ارتباطی در بازطراحی و ساماندهی بافتهای فرسوده شهری؛ ارائه و تدوین هرگونه طرح در این راستا نیازمند به کارگیری و رعایت اصول و قواعد طراحی شبکه ارتباطی از جمله میزان نفوذپذیری کالبدی و بصری، سلسله مراتب معابر شهری، مقاطع طولی و عرضی مناسب و ... است. هدف این تحقیق بررسی موردی مشکلات نظام و جابه جایی در بافت فرسوده در شهرها است. روش تحقیق بر اساس سه روش کمی، کیفی و پیمایشی، به طور معین شان و با قالب بودن روش تحقیق پیمایشی در شهرسازی صورت پذیرفته است. نتایج حاصل از این تحقیق بررسی و ارزیابی نظام جابه جایی در بافت فرسوده و معرفی مشکلات و اولویت بندی آن ها خواهد بود. تأثیرات کاربری اراضی شهری در ایجاد حجم ترافیک جهت ساماندهی و بازتوزیع فضایی آنها موثر است.

کلمات کلیدی:

شبکه های ارتباطی - ترافیک شهری - بافت فرسوده - حمل و نقل ترافیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1158494>

